Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Central), judecător Mîțu Gheorghe
Dosarul nr. 2ai-339/26 (2-18162229-02-2ai-05122024)

D E C I Z I E

8 iunie 2026 mun. Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Preşedintelui completului, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorilor Cașcaval Andrei și Bagrin Lucia

examinând, fără citarea părţilor, cererea de apel declarată de către Cavcaliuc Fedosii, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 septembrie 2024, în cauza de insolvabilitate la cererea de validare a popririi depusă de APLP nr. 51/336 COOP către terțul poprit Cavcaliuc Fedosii privind încasarea datoriei,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 18 aprilie 2016, administratorul insolvabilității APLP nr. 51/336 COOP a depus în instanța de insolvabilitate cerere de validare a popririi prin care a solicitat încasarea din contul terțului poprit Cavcaliuc Fedosii a datoriei pentru servicii locativ comunale prestate la locul de consum ***** în sumă de 7 582,90 lei (f. d. 4 vol. I).

Ulterior, la 1 septembrie 2023, lichidatorul APLP nr. 51/336 COOP a depus în instanța de judecată cerere de concretizare a cererii de validare a popririi prin care a solicitat validarea popririi și încasarea din contul terțului poprit Cavcaliuc Fedosii a datoriei pentru servicii locativ comunale prestate la locul de consum ***** în sumă de 5 259,44 lei (f. d. 61-64).

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 septembrie 2024, s-a admis cererea de validare a popririi depusă de APLP nr. 51/336 COOP.

S-a validat poprirea privind încasarea de la terțul poprit Cavcaliuc Fedosii în contul APLP nr. 51/336 COOP a sumei de 5 259,44 lei cu titlu de datorie pentru servicii locativ comunale prestate la locul de consum *****.

S-a încasat de la terțul poprit Cavcaliuc Fedosii, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în ***** în contul APLP nr. 51/336 COOP, cu sediul în ***** suma de 5 259 ,44 lei cu titlu de datorie pentru servicii locativ comunale prestate la locul de consum *****.

S-a încasat de la Cavcaliuc Fedosii în contul statului taxa de stat în mărime de 270 lei.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 septembrie

2024, la 24 octombrie 2024, Cavcaliuc Fedosii a depus apel nemotivat, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii instanței de insolvabilitate, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii.

Argumentele apelului:

În motivarea cererii de apel, Cavcaliuc Fedosii a invocat că hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 septembrie 2024 a fost pronunțată cu încălcarea normelor de drept material și procedural.

Apelantul a relatat că instanța de fond nu a dispus prezentarea de către APLP nr. 51/336 COOP a informațiilor privind repartizarea energiei termice pentru fiecare apartament din scara blocului în care este amplasat apartamentul *****, pentru perioada 11.03.2013-11.06.2015, deși aceste probe erau indispensabile pentru verificarea exactității datoriei pretinse.

Cavcaliuc Fedosii a menționat că solicitase anterior aceste informații de la APLP nr. 51/336 COOP în temeiul legislației privind accesul la informațiile de interes public, însă nu le primise. Totodată, din răspunsurile furnizate de INFO BON SRL și S.A. TERMOELECTRICA rezulta că doar APLP deținea datele privind distribuirea energiei termice între apartamente.

Partea apelantă a susținut că instanța a respins neîntemeiat cererea sa de reclamare a probelor, pronunțând astfel hotărârea fără stabilirea completă a stării de fapt și fără administrarea tuturor probelor relevante.

Cavcaliuc Fedosii a invocat încălcarea dreptului său la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, arătând că instanța nu și-a exercitat rolul activ în administrarea probelor și în elucidarea tuturor circumstanțelor cauzei.

Acesta a subliniat că instanța a respins și cererea sa de acordare a unui termen pentru angajarea unui avocat, încălcând astfel dreptul la apărare garantat de Constituția Republicii Moldova și de Codul de procedură civilă.

Apelantul a susținut că nu încheiase niciun contract cu APLP nr. 51/336 COOP și că nu avea obligații contractuale directe față de aceasta. De asemenea, a afirmat că contractele încheiate între administrator și prestatorii de servicii nu fuseseră aprobate de adunarea generală a membrilor asociației.

Cavcaliuc Fedosii a contestat legalitatea includerii în facturile emise de APLP a unor servicii precum „deșeuri menajere”, „deservirea blocului”, „apă și canalizare”, susținând că nu existau documente care să justifice modul de calcul, repartizarea costurilor sau prestarea efectivă a acestor servicii.

În acest sens, apelantul a invocat faptul că deținea contor individual de apă, transmitea lunar indicii acestuia și achita integral consumul înregistrat, fără ca APLP să fi formulat obiecții privind datele prezentate. Acesta a precizat că, printr-o hotărâre judecătorească anterioară din 2 iulie 2020, APLP nr. 51/336 COOP a fost obligată să excludă din facturile aferente apartamentului ***** anumite sume și servicii incluse ilegal.

Apelantul a susținut că nu existau hotărâri ale adunării generale care să stabilească tarifele și contribuțiile pentru serviciul de deservire a blocului, precum și modalitatea de repartizare a cheltuielilor respective.

Acesta a solicitat obligarea APLP nr. 51/336 COOP să prezinte calculul detaliat al pretinsei datorii pentru fiecare serviciu în parte, contractele aferente, actele normative de aprobare a tarifelor și informațiile privind distribuirea energiei termice între apartamente.

Cavcaliuc Fedosii a mai invocat și excepția de tardivitate, precizând că instanța de fond nu s-a pronunțat asupra acesteia, deși o ridicase în proces. Potrivit susținerilor sale, creanța era prescrisă, fiind depășit termenul general de prescripție de trei ani.

Acesta a susținut că instanța nu a oferit suficiente garanții de imparțialitate și a invocat jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului privind necesitatea existenței atât a imparțialității efective, cât și a aparenței de imparțialitate a instanțelor de judecată.

În concluzie, apelantul a solicitat casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Central), invocând caracterul nelegal și neîntemeiat al acesteia, precum și necesitatea administrării probelor solicitate și examinării excepției de tardivitate.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel şi a materialelor din dosar, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră apelul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform prevederilor art.1 alin. (4) din Legea insolvabilității, procesul de insolvabilitate se desfăşoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă şi cu cele ale prezentei legi.

În virtutea art. 8 alin. (6) din Legea insolvabilității, cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condiţiile examinării cauzei în primă instanţă. Instanţa de apel poate dispune citarea participanţilor la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel şi de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepţiile stabilite în prezenta lege.

În acord cu prevederile art. 385 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

În temeiul art. 373 alin. (1), (2), (3) din Codul de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Colegiul judiciar, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe în raport cu prevederile art. 238-241 din Codul de procedură civilă constată că, dispoziţiile procedurale invocate au fost respectate în tot, astfel instanţa de fond a dat o apreciere corectă raportului juridic stabilit între părţi, a constatat şi elucidat pe deplin circumstanţele importante pentru soluţionarea cauzei, concluziile instanţei de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

Potrivit art. 5 alin. (5) din Legea insolvabilității, principalele competenţe ale instanţei de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sunt: o) alte competenţe stabilite de prezenta lege şi de Codul de procedură civilă.

În temeiul prevederilor art. 126 alin. (1) al Legii insolvabilității, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele băneşti în numerar şi fără numerar, în monedă naţională şi în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile incorporale care sunt datorate debitorului ori sunt deţinute în numele său de un terţ sau pe care acesta din urma i le va datora în viitor în temeiul

unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deţinute de un terţ în numele lui şi creanţa cu termen ori sub condiţie. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiţiei.

(2) Poprirea se înfiinţează prin somaţie a administratorului insolvabilităţii/ lichidatorului şi se comunică terţului menţionat la alin. (1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate/faliment asupra debitorului.

(3) Prin somaţie se va pune în vedere terţului, care devine, potrivit alin. (1), terţ poprit, interdicţia de a plăti fără acordul administratorului insolvabilităţii/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate. De la data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi şi până la achitarea integrală a obligaţiilor, inclusiv pe perioada suspendării urmăririi silite prin poprire, terţul poprit nu va face nicio altă plată sau operaţiune care ar putea diminua bunurile indisponibilizate. Orice operaţiune efectuată cu aceste sume sau bunuri după data comunicării somaţiei de înfiinţare a popririi este nulă. Când se popresc sume cu scadenţe succesive, indisponibilizarea se întinde nu numai asupra sumelor ajunse la scadenţă, ci şi asupra celor exigibile în viitor. Indisponibilizarea se întinde şi asupra fructelor civile ale creanţei poprite, şi asupra oricăror alte accesorii născute chiar după înfiinţarea popririi.

(5) În termen de 5 zile de la comunicarea popririi, iar în cazul sumelor de bani datorate în viitor - de la scadenţa acestora, terţul poprit este obligat să plătească direct pe conturile de acumulare indicate de administratorul insolvabilităţii/lichidator ori să consemneze suma de bani, dacă creanţa poprită este exigibilă, sau, după caz, să indisponibilizeze bunurile mobile incorporale poprite şi să trimită dovada către administratorul insolvabilităţii/lichidator pentru a fi preluate.

(8) Terţul poprit nu va putea face contestaţie împotriva popririi. El îşi va formula apărările în instanţa de insolvabilitate, care validează poprirea.

(9) Dacă terţul poprit nu îşi îndeplineşte obligaţiile ce îi revin pentru efectuarea popririi, administratorul insolvabilităţii/lichidatorul, în cel mult o lună de la data la care terţul poprit trebuia să consemneze ori să plătească suma datorată, poate sesiza instanţa de insolvabilitate în vederea validării popririi.

(10) Instanţa de insolvabilitate îi va cita pe administratorul insolvabilităţii/ lichidator, precum şi pe terţul poprit, şi, la termenul stabilit pentru judecarea cererii de validare, va dispune administrarea oricărei probe necesare soluţionării acesteia, care este admisibilă potrivit normelor de drept comun. În instanţa de validare, terţul poprit poate opune creditorului urmăritor toate excepţiile şi mijloacele de apărare pe care le-ar putea opune debitorului în măsura în care ele se întemeiază pe o cauză anterioară popririi. Hotărârea de validare a popririi este supusă numai recursului de către terţul poprit.

(11) Dacă din probele administrate rezultă că terţul poprit îi datorează sume de bani debitorului, instanţa de insolvabilitate va adopta o hotărâre de validare a popririi, prin care va încasa de la terţul poprit suma datorată debitorului, iar în caz contrar, va decide desfiinţarea popririi. Poprirea înfiinţată asupra unei creanţe cu termen sau sub condiţie poate fi validată, dar hotărârea nu poate fi executată decât după ajungerea creanţei la termen sau la data îndeplinirii condiţiei, după caz. Dacă sumele sunt datorate periodic, poprirea se validează atât pentru sumele ajunse la scadenţă, cât şi pentru cele care vor fi scadente, în ultimul caz validarea producându-şi efectele numai la data când sumele devin scadente.

Potrivit reglementărilor instituite de art. 126 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, poprirea reprezintă un mecanism procedural destinat valorificării creanțelor care aparțin debitorului insolvabil și sunt datorate acestuia de către terțe persoane. Norma stabilește că, în situația în care terțul poprit nu execută obligația de a remite sumele datorate debitorului insolvabil, administratorul insolvabilității este în drept să solicite instanței validarea popririi, iar dacă din probele administrate rezultă existența datoriei, instanța dispune validarea popririi și încasarea sumelor respective în beneficiul masei debitoare.

Prin urmare, obiectul examinării unei cereri de validare a popririi îl constituie verificarea existenței raportului obligațional dintre terțul poprit și debitorul insolvabil, precum și stabilirea cuantumului exact al creanței datorate.

Din materialele cauzei rezultă cu certitudine că administratorul insolvabilității APLP nr. 51/336 COOP, Bunescu Oleg, a emis la 30 martie 2016, notificarea privind înființarea popririi asupra creanțelor datorate de către terțul poprit Cavcaliuc Fedosii.

Actul respectiv a fost recepționat de către terțul poprit, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la dosar.

În aceste circumstanțe, Colegiul judiciar constată că prima instanță a reținut corect că procedura de instituire a popririi a fost respectată, fiind întrunite condițiile necesare pentru examinarea pe fond a cererii de validare.

În continuare, se reține din certificatul privind domiciliul și din celelalte înscrisuri administrate rezultă că Cavcaliuc Fedosii locuiește permanent în apartamentul ***** din str. ***** nr. 1, satul *****, municipiul Chișinău, începând cu 24 ianuarie 2003.

Totodată, din informațiile privind calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale rezultă că pentru locul de consum menționat s-au prestat în mod continuu servicii locative și comunale, pentru care au fost emise facturi și calculate obligații de plată.

În urma verificării documentelor contabile, instanța de fond a constatat existența unei datorii totale de 5.259,44 lei, formată pentru perioada 11 martie 2013 – 11 iunie 2015, după cum urmează:

- energie termică/încălzire – 4.849,33 lei;
- apă și canalizare – 175,88 lei;
- deservirea blocului – 150,69 lei;
- deșeuri menajere – 50,40 lei;
- chirie – 33,14 lei.

Colegiul judiciar constată că aceste concluzii rezultă din analiza nemijlocită a documentelor justificative anexate la dosar, respectiv fișe de evidență, extrase privind calcularea și achitarea serviciilor, chitanțe și alte înscrisuri contabile.

În continuare, examinând documentul intitulat „Lista calculului și achitărilor pentru energia termică”, instanța de apel constată că pentru perioada 1 septembrie 2010 - 31 mai 2015 au fost calculate plăți în cuantum total de 9.686,16 lei.

În aceeași perioadă, terțul poprit a efectuat plăți în sumă totală de 4.836,83 lei. Diferența dintre valoarea serviciilor prestate și plățile efectiv efectuate constituie suma de 4.849,33 lei, reprezentând restanța la energia termică, rămasă neachitată.

Prin urmare, concluzia primei instanțe privind existența datoriei aferente serviciului de energie termică este întemeiată pe probe pertinente, concludente și admisibile.

Cu privire la prescripția extinctivă, Colegiul judiciar reține că un argument principal invocat de terțul poprit a vizat pretinsa prescriere a creanței.

Colegiul judiciar apreciază că acest argument a fost în mod justificat respins.

La data nașterii raporturilor juridice și a efectuării plăților parțiale erau aplicabile dispozițiile vechiului Cod civil referitoare la întreruperea cursului prescripției extinctive.

Potrivit art. 277 alin. (1) lit. b) Cod civil (redacția în vigoare la acel moment), termenul de prescripție se întrerupe prin recunoașterea datoriei de către debitor.

Recunoașterea poate rezulta nu doar dintr-o declarație expresă, ci și din acte concludente, inclusiv prin executarea parțială a obligației.

Din probele dosarului rezultă că în lunile august și septembrie 2011 terțul poprit a achitat parțial suma de 530,17 lei dintr-o datorie de 1.530,17 lei; în lunile iulie și august 2012 a achitat suma de 897,45 lei dintr-o datorie de 1.897,45 lei; în luna iulie 2014 a efectuat o plată de 3,04 lei aferentă unei datorii acumulate de 3.003,04 lei.

Astfel, Completul de judecată relevă că aceste plăți constituie acte neechivoce de recunoaștere a obligației și au avut efectul juridic al întreruperii termenului de prescripție extinctivă. Ca efect al întreruperii, după fiecare recunoaștere începea să curgă un nou termen integral de prescripție.

În consecință, Colegiul judiciar constată că dreptul material la acțiune nu era prescris la data sesizării instanței.

Referitor la serviciile de apă și canalizare, deservire a blocului, evacuare a deșeurilor menajere și chirie, instanța de apel reține că prima instanță a aplicat corect normele privind prescripția extinctivă.

Cererea de validare a popririi a fost depusă la data de 18 aprilie 2016. Iar, procesul de insolvabilitate împotriva APLP nr. 51/336 COOP a fost intentat la 11 iunie 2015.

Ținând cont de termenul general de prescripție de trei ani, instanța a luat în calcul exclusiv creanțele aferente perioadei 1 martie 2013 – 31 mai 2015.

În baza documentelor justificative a fost stabilită următoarea situație:

Pentru serviciul apă și canalizare au fost calculate 652,49 lei și achitate 476,61 lei, restanța constituind 175,88 lei.

Pentru serviciul deservirea blocului au fost calculate 434,46 lei și achitate 283,77 lei, restanța constituind 150,69 lei.

Pentru serviciul de evacuare a deșeurilor menajere au fost calculate 145,60 lei și achitate 95,20 lei, restanța constituind 50,40 lei.

Pentru chirie au fost calculate 95,42 lei și achitate 62,28 lei, restanța constituind 33,14 lei.

În total, datoria pentru aceste servicii constituie 410,11 lei.

Adăugând suma de 4.849,33 lei aferentă energiei termice, rezultă o datorie totală de 5.259,44 lei.

La caz, Colegiul judiciar reține că, potrivit dispozițiilor Codului civil aplicabile raportului juridic, drepturile și obligațiile civile se nasc din lege, contracte și alte acte juridice.

De asemenea, obligațiile civile se nasc din orice act sau fapt juridic susceptibil să producă efecte juridice.

Or, beneficierea efectivă de servicii locative și comunale generează obligația corelativă de plată a costului acestora.

Executarea obligației poate fi considerată stinsă numai în măsura în care debitorul dovedește efectuarea plății.

În speță, terțul poprit nu a prezentat dovezi care să confirme stingerea integrală sau parțială a datoriei constatate de instanță.

Prin urmare, concluzia primei instanțe privind existența obligației de plată în cuantum de 5.259,44 lei este legală și întemeiată.

Aderent, conform principiului consacrat de legislația procesuală civilă, fiecare participant la proces trebuie să dovedească împrejurările pe care își întemeiază pretențiile sau obiecțiile. Deși a contestat existența și cuantumul datoriei, terțul poprit nu a prezentat probe apte să răstoarne constatările rezultate din evidențele contabile și documentele justificative prezentate de administratorul insolvabilității.

În aceste condiții, instanța de fond a apreciat corect materialul probator și a ajuns la concluzii conforme situației de fapt stabilite.

Cu privire la cheltuielile de judecată, Colegiul specializat enunță că întrucât cererea de validare a popririi a fost admisă integral, iar terțul poprit a pierdut procesul, instanța de apel apreciază ca fiind legală și soluția privind încasarea taxei de stat în cuantum de 270 lei în beneficiul statului.

Această soluție corespunde regulii procesuale potrivit căreia partea care pierde procesul suportă cheltuielile judiciare aferente pretențiilor admise.

Având în vedere ansamblul probelor administrate, dispozițiile legale incidente și argumentele expuse, Colegiul judiciar concluzionează că hotărârea primei instanțe este legală, întemeiată și rezultă dintr-o apreciere completă și obiectivă a materialului probator.

Motivele invocate în apel nu infirmă constatările instanței de fond și nu justifică casarea ori modificarea hotărârii atacate.

În consecință, apelul urmează a fi respins, iar hotărârea instanței de insolvabilitate urmează a fi menținută integral.

Referitor la argumentele invocate de apelantul Cavcaliuc Fedosii sunt neîntemeiate și au un caracter preponderent formal, nefiind de natură să răstoarne concluziile instanței de fond.

În ceea ce privește pretinsa necesitate a reclamării informațiilor de la APLP nr. 51/336 COOP referitoare la repartizarea energiei termice, se constată că apelantul nu a demonstrat în ce mod concret lipsa acestor informații ar fi influențat soluția pronunțată. Simpla invocare a necesității administrării unor probe suplimentare nu este suficientă pentru a justifica desființarea hotărârii, în lipsa demonstrării relevanței și utilității acestora pentru soluționarea litigiului.

Susținerile privind încălcarea dreptului la un proces echitabil sunt declarative și lipsite de suport probator. Din materialele cauzei nu rezultă că instanța de fond ar fi împiedicat exercitarea drepturilor procesuale ale apelantului sau că ar fi manifestat lipsă de imparțialitate. Nemulțumirea unei părți față de soluția adoptată nu poate constitui, prin ea însăși, dovada încălcării art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, argumentul referitor la refuzul acordării unui termen pentru angajarea unui avocat nu demonstrează existența unei vătămări procesuale efective. Apelantul a participat la examinarea cauzei, și-a expus poziția, a formulat cereri și obiecții și a beneficiat de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege. Dreptul la apărare nu presupune obligația instanței de a amâna cauza ori de câte ori partea invocă intenția de a contracta un reprezentant.

Alegațiile privind inexistența unui raport contractual direct cu APLP nr. 51/336 COOP nu pot fi reținute. Obligațiile proprietarilor de apartamente privind achitarea cheltuielilor aferente administrării și întreținerii proprietății comune decurg din lege și din statutul de coproprietar în condominiu, nefiind condiționate de încheierea unui contract individual cu asociația.

Totodată, contestarea legalității serviciilor incluse în facturi este formulată în termeni generali și nu este susținută prin probe pertinente care să demonstreze caracterul nejustificat al sumelor pretinse. Apelantul se limitează la afirmații generale privind lipsa documentelor justificative, fără a combate în mod concret înscrisurile și calculele prezentate în dosar.

Referirea la o hotărâre judecătorească anterioară din 2 iulie 2020 este irelevantă pentru soluționarea prezentului litigiu, întrucât aceasta a vizat alte pretenții și alte perioade de calcul, neavând autoritate de lucru judecat asupra obligațiilor examinate în cauza de față.

Nici argumentul privind lipsa unor hotărâri ale adunării generale referitoare la tarifele de deservire a blocului nu este susținut prin probe concludente. Apelantul nu a demonstrat inexistența unor asemenea acte și nici faptul că sumele solicitate ar fi fost calculate contrar cadrului normativ aplicabil.

În ceea ce privește excepția de tardivitate, simpla invocare a acesteia nu este suficientă pentru admiterea apelului. Apelantul nu a demonstrat în mod concret că termenul de prescripție era împlinit pentru toate pretențiile admise de instanța de fond și nici nu a indicat erori de calcul sau de aplicare a normelor privind prescripția extinctivă.

Alegațiile referitoare la lipsa de imparțialitate a instanței au un caracter pur speculativ și nu sunt susținute de fapte obiective care să genereze îndoieli legitime cu privire la independența sau imparțialitatea judecătorului. Invocarea generică a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, fără raportare la circumstanțe concrete ale cauzei, nu poate constitui un motiv de reformare a hotărârii.

Prin urmare, argumentele apelului reprezintă în mare parte o reiterare a poziției procesuale exprimate în fața instanței de fond și reflectă dezacordul apelantului cu soluția pronunțată, fără a evidenția încălcări esențiale ale normelor de drept material sau procedural. Hotărârea instanței de fond este legală și întemeiată, fiind pronunțată în baza probelor administrate și a unei aprecieri corecte a circumstanțelor cauzei, motiv pentru care apelul urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Prin urmare, Colegiul apreciază că motivele de apel au un caracter formal, nu răstoarnă constatările de fapt și de drept reținute de prima instanță și nu relevă existența temeiurilor prevăzute de lege pentru casarea sau modificarea hotărârii atacate.

Distinct de cele indicate, Colegiul judiciar, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr. 26561/1995, unde Comisia a menţionat că, „art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în cererea de recurs, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că hotărârea contestată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către apelant sunt neîntemeiate, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat de Cavcaliuc Fedosii şi de a menţine hotărârea Judecătoriei Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 septembrie 2024.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a), art. 389, art. 390 Cod de procedură civilă, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge cererea de apel declarată de Cavcaliuc Fedosii.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 25 septembrie 2024, în cauza de insolvabilitate la cererea de validare a popririi depusă de APLP nr. 51/336 COOP către terțul poprit Cavcaliuc Fedosii privind încasarea datoriei.

Decizia nu se supune recursului, este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Președintele completului,
Judecător Sîrbu Victoria

Judecătorii: Cașcaval Andrei

Bagrin Lucia